

качеството на бензина и горивото за дизелови двигатели. Система за мониторинг на качеството на горивата (FQMS)“, съответно на Директива 98/70/ЕО, изготвя годишен доклад до Европейската комисия с обобщени национални данни за качеството на течните горива, влизащи в обхвата на директивата, за предходната календарна година. Форматът на доклада се определя от Европейската комисия.“

§ 4. Постановлението влиза в сила от датата на обнародването му в „Държавен вестник“.

Министър-председател:

Бойко Борисов

Главен секретар на Министерския съвет:

Веселин Даков

НАРЕДБА

за ограничаване на емисиите на определени замърсители, изпускани в атмосферата от средни горивни инсталации

Глава първа

ОБЩИ ПОЛОЖЕНИЯ

Чл. 1. (1) С наредбата се определят правила за контрол на емисиите на серен диоксид (SO_2), азотни оксиди (NO_x) и прах, изпускани в атмосферата от средни горивни инсталации (СГИ), с цел намаляването на тези емисии във въздуха и възможните рискове за здравето на човека и околната среда от тях.

(2) С наредбата се определят и правила за мониторинг на емисиите на въглероден оксид (CO).

Чл. 2. (1) Разпоредбите на наредбата се прилагат за СГИ, на които номиналната входяща топлинна мощност е равна или по-голяма от 1 MW и по-малка от 50 MW независимо от вида на използваното гориво.

(2) Разпоредбите на наредбата се прилагат и към съвкупност от нови СГИ съгласно чл. 4, включително съвкупности, в които номиналната входяща топлинна мощност е равна или по-голяма от 50 MW, освен ако тази съвкупност не е горивна инсталация, попадаща в обхвата на Наредбата за норми за допустими емисии на серен диоксид, азотни оксиди и прах, изпускани в атмосферата от големи горивни инсталации, приета с Постановление № 354 на Министерския съвет от 2012 г. (обн., ДВ, бр. 2 от 2013 г.; доп., бр. 76 от 2013 г.).

(3) Средните горивни инсталации в обхвата на наредбата се регистрират по реда на чл. 9г, ал. 2 от Закона за чистотата на атмосферния въздух (ЗЧАВ), с изключение на инсталациите, за които е издадено комплексно разрешително (КР) по реда на глава седма от Закона за опазване на околната среда (ЗООС).

Чл. 3. Разпоредбите на наредбата не се прилагат за:

1. горивни инсталации, които попадат в обхвата на Наредбата за норми за допустими емисии на серен диоксид, азотни оксиди и прах, изпускани в атмосферата от големи горивни инсталации или на Наредба № 4 на министъра на околната среда и водите от 2013 г. за условията и изискванията за изграждането и експлоатацията на инсталации за изгаряне и инсталации за съвместно изгаряне на отпадъци (ДВ, бр. 36 от 2013 г.);

2. горивни инсталации, които попадат в обхвата на Регламент (ЕС) 2016/1628 на Европейския парламент и на Съвета от 14 септември 2016 г. относно изискванията за граничните стойности на емисиите на газообразни и прахови замърсители и за одобряването на типа на двигателите с вътрешно горене за извънпътна подвижна техника, за изменение на Регламент (ЕС) № 1024/2012 и № 167/2013 и за изменение и отмяна на Директива 97/68/ЕО (ОВ, L 252/53, 16.09.2016 г., стр. 53);

3. горивни инсталации, разположени в селски стопанства, с номинална входяща топлинна мощност, по-малка или равна на 5 MW, които използват за гориво само не-преработен оборски тор от домашни птици, съгласно чл. 9, буква „а“ от Регламент (ЕО) № 1069/2009 на Европейския парламент и на Съвета от 21 октомври 2009 г. за установяване на здравни правила относно странични животински продукти и производни продукти, непредназначени за консумация от човека и за отмяна на Регламент (ЕО) № 1774/2002 (Регламент за страничните животински продукти) (ОВ, L 300, 14.11.2009 г., стр. 1);

4. горивни инсталации, в които газовете, отделени в процеса на горенето, се използват за пряко нагряване, сушене или друг вид обработка на предмети или материали;

5. горивни инсталации, в които газовете, отделени в процеса на горенето, се използват за пряко газово отопление, използвано във вътрешни пространства с цел подобряване на условията на работното място;

6. инсталации за доизгаряне, които са предназначени за почистването на отпадъчните газове от промишлени процеси чрез горене и които не се експлоатират като самостоятелни горивни инсталации;

7. технически съоръжения, използвани в задвижването на превозно средство, кораб или въздухоплавателно средство;

8. газовите турбини, както и газовите и дизеловите двигатели, използвани на офшорни платформи;

9. съоръжения за регенерация на катализатори за каталитичен крекинг;

10. съоръжения за превръщане на сероводород в сярата;

11. реактори, използвани в химическата промишленост;

12. коксови печи;
13. каупери;
14. крематориуми;

15. горивни инсталации, които изгарят рафинерийни горива, самостоятелно или съвместно с други горива, за производство на енергия на територията на нефтени и газови рафинерии;

16. регенерационни котли като част от инсталации за производство на целулозна каша;

17. за научноизследователски и развойни дейности или за дейности, свързани с изпитване на СГИ.

Чл. 4. (1) Съвкупността от две или повече нови СГИ се счита за една СГИ и тяхната номинална входяща топлинна мощност се сумира за целите на изчисляване на общата номинална входяща топлинна мощност на инсталацията, когато:

1. отпадъчните газове от такива средни горивни инсталации се изпускат през общ комин, или

2. при отчитане на техническите и икономическите фактори отпадъчните газове от такива СГИ биха могли да се изпускат през един общ комин.

(2) Преценката по ал. 1, т. 2 се извършва от директора на съответната регионална инспекция по околна среда (РИОСВ) на етап инвестиционно предложение.

Г л а в а в т о р а

НОРМИ ЗА ДОПУСТИМИ ЕМИСИИ, ВРЕМЕННА ДЕРОГАЦИЯ И КОНТРОЛ НА УСТАНОВЕНИТЕ НОРМИ

Чл. 5. Без да се засягат разпоредбите на глава седма, раздел II от ЗООС, когато е приложимо, за СГИ се прилагат норми за допустими емисии (НДЕ), определени в приложение № 1 от наредбата.

Чл. 6. Контролните измервания на емисиите от СГИ се извършват съгласно изискванията на глава четвърта от Наредба № 6 на министъра на околната среда и водите от 1999 г. за реда и начина за измерване на емисиите на вредни вещества, изпускани в атмосферния въздух от обекти с неподвижни източници (обн., ДВ, бр. 31 от 1999 г.; изм. и доп., бр. 52 от 2000 г., бр. 93 от 2003 г., бр. 34 от 2011 г., бр. 102 от 2012 г. и бр. 61 от 2017 г.).

Чл. 7. Съществуващи СГИ с номинална входяща топлинна мощност, по-голяма от 5 MW, не трябва да превишават НДЕ, определени в част 1, таблици 2 и 3 от приложение № 1 от наредбата.

Чл. 8. Съществуващи СГИ с номинална входяща топлинна мощност, равна или по-малка от 5 MW, не трябва да превишават НДЕ, определени в част 1, таблици 1 и 3 от приложение № 1 от наредбата.

Чл. 9. (1) Министърът на околната среда и водите или оправомощено от него длъжностно лице може да освободи съществуващи СГИ от задължението за спазване на НДЕ, определени в част 1, таблици 1, 2 и 3 от приложение № 1 от наредбата, в случай че същите работят не повече от 500 експлоатационни часа годишно, определени като плаваща средна стойност, изчислена за период от пет години.

(2) Министърът на околната среда и водите или оправомощено от него длъжностно лице може да увеличи посочения в ал. 1 лимит на 1000 експлоатационни часа за съществуващи СГИ, използвани за производство на топлоенергия, в случай на изключително неблагоприятни метеорологични условия с много ниски температури, определени след анализ от Националния институт по метеорология и хидрология при Българската академия на науките.

(3) Инсталациите по ал. 1 и 2, използващи твърди горива, не трябва да превишават НДЕ за прах от 200 mg/Nm³.

Чл. 10. Съществуващите СГИ, които са част от малка изолирана система или изолирана микросистема, спазват НДЕ, определени в част 1, таблици 1, 2 и 3 от приложение № 1 от наредбата.

Чл. 11. (1) До 1 януари 2030 г. министърът на околната среда и водите или оправомощено от него длъжностно лице може да освободи съществуващи СГИ с номинална входяща топлинна мощност, по-голяма от 5 MW, от задължението за спазване на НДЕ, посочени в приложение № 1 от наредбата, при условие че най-малко 50 на сто от производството на полезна топлоенергия на инсталацията, определено като плаваща средна стойност за период от пет години, се предоставя под формата на пара или топла вода на обществена мрежа за централно отопление.

(2) В случаите по ал. 1 НДЕ, определени от министъра на околната среда и водите или оправомощено от него длъжностно лице, не могат да надвишават 1100 mg/Nm³ за SO₂ и 150 mg/Nm³ за прах.

Чл. 12. (1) До 1 януари 2030 г. министърът на околната среда и водите или оправомощено от него длъжностно лице може да освободи съществуващи СГИ от задължението за спазване на НДЕ на прах, посочени в приложение № 1 от наредбата, ако са изпълнени следните условия:

1. основното гориво на СГИ е твърда биомаса;

2. средна горивна инсталация се намира в район за оценка и управление (РОУ) на качеството на атмосферния въздух (КАВ), в който са спазени нормите и изискванията на Наредба № 12 на министъра на околната среда и водите и министъра на здравеопазването от 2010 г. за норми за серен диоксид, азотен диоксид, фини

прахови частици, олово, бензен, въглероден оксид и озон в атмосферния въздух (обн., ДВ, бр. 58 от 2010 г.; изм. и доп., бр. 48 от 2017 г.).

(2) В случаите по ал. 1 НДЕ за прах, определени от министъра на околната среда и водите или оправомощено от него длъжностно лице, не трябва да надвишават 150 mg/Nm^3 .

Чл. 13. Министърът на околната среда и водите или оправомощено от него длъжностно лице може да освободи съществуваща СГИ в случаите по чл. 11 и 12, при условие че не се причинява значително замърсяване и се постига висока степен на опазване на околната среда като цяло.

Чл. 14. До 1 януари 2030 г. министърът на околната среда и водите или оправомощено от него длъжностно лице може да освободи съществуващи СГИ с номинална входяща топлинна мощност, по-голяма от 5 MW, от задължението за спазване на НДЕ на NO_x , определени в част 1, таблица 3 от приложение № 1 от наредбата, в случай че същите се използват за задвижване на компресорни газови станции, необходими за гарантиране безопасността и сигурността на националната газопреносна мрежа.

Чл. 15. Нови СГИ не трябва да превишават НДЕ, определени в част 2 от приложение № 1 от наредбата.

Чл. 16. (1) Министърът на околната среда и водите или оправомощено от него длъжностно лице може да освободи нови СГИ от задължението за спазване на НДЕ, определени в част 2 от приложение № 1 от наредбата, в случай че същите работят не повече от 500 експлоатационни часа годишно, определени като плаваща средна стойност, изчислена за период три години.

(2) В случаите по ал. 1 за инсталациите, използващи твърди горива, се прилага НДЕ на прах от 100 mg/Nm^3 .

Чл. 17. В РОУ на КАВ или в части от тях, в които не са спазени нормите за КАВ, определени в Наредба № 12 от 15 юли 2010 г. за норми за серен диоксид, азотен диоксид, фини прахови частици, олово, бензен, въглероден оксид и озон в атмосферния въздух, министърът на околната среда и водите или оправомощено от него длъжностно лице оценява необходимостта от прилагането спрямо отделни СГИ, разположени в тези райони, на по-строги норми от тези, посочени в наредбата:

1. при доказан принос на отделните СГИ след моделиране на разсейването на замършителите в приземния слой на атмосферата и в съответствие с чл. 9, ал. 5 – 7 от ЗЧАВ, като част от изготвянето на програмите по чл. 27 от ЗЧАВ;

2. при условие че прилагането на такива норми за допустими емисии ще допринесе за спазване нормите за КАВ.

Чл. 18. (1) Министърът на околната среда и водите или оправомощено от него длъжностно лице може да освободи СГИ, които обикновено използват гориво с ниско съдържание на сяра, за срок до шест месеца от задължението за спазване на НДЕ за SO_2 , предвидено в чл. 7, 8 и 15, когато операторът не е в състояние да спазва тези НДЕ поради внезапно прекъсване на снабдяването с гориво с ниско съдържание на сяра в резултат на сериозен недостиг.

(2) Министърът на околната среда и водите или оправомощено от него длъжностно лице може да освободи СГИ от задължението за спазване на НДЕ, предвидено в чл. 7, 8 и 15, когато дадена СГИ, използваща само газообразно гориво, по изключение трябва да използва друг вид гориво, вследствие на внезапно прекъсване на снабдяването с газ, и ако за изгарянето на другите горива инсталацията не е оборудвана със съоръжения за пречистване на отпадъчните газове.

(3) Срокът, за който се предоставя дерогация по ал. 2, не може да надхвърля десет дни, освен ако операторът докаже пред министъра на околната среда и водите или оправомощено от него длъжностно лице обстоятелствата по ал. 2 и необходимостта от по-дълъг срок.

(4) Министърът на околната среда и водите информира Европейската комисия (ЕК) в едномесечен срок за всяка дерогация по ал. 1, 2 и 3.

Чл. 19. (1) Операторът на дадена СГИ писмено заявява пред министъра на околната среда и водите изпълнението на обстоятелствата по чл. 12 или 14 и намерението си да се възползва от съответната дерогация по посочените членове.

(2) Операторът на дадена СГИ писмено заявява пред министъра на околната среда и водите изпълнението на обстоятелствата по чл. 9, 11, 16 или 18 и намерението си да се възползва от съответната дерогация по посочените членове. Операторът следва да представи информация, с която да докаже изпълнението на условията, посочени в съответния член.

(3) Министърът на околната среда и водите или оправомощено от него длъжностно лице въз основа на представените документи по ал. 1 или 2 с мотивирано решение:

1. освобождава дадена СГИ от задължението за спазване на НДЕ, определени в приложение № 1, в случай че не се очакват значителни рискове за околната среда, или

2. отказва освобождаването или прекратява освобождаването на дадена СГИ от задължението за спазване на НДЕ, определени в приложение № 1, в случай че се очакват значителни рискове за околната среда.

Чл. 20. Когато дадена СГИ изгаря едновременно два или повече вида гориво, НДЕ се определят от министъра на околната среда и

водите или от оправомощено от него длъжностно лице за всеки замърсител при спазване на следната последователност:

1. определя се НДЕ, отнасяща се за всеки вид гориво, съгласно приложение № 1 от наредбата;

2. изчислява се среднопретеглената НДЕ за всеки вид гориво, като се умножи индивидуалната НДЕ, посочена в т. 1, по номиналната входяща топлинна мощност, осигурявана от съответното гориво, като произведенията се разделят на сбора от номиналните входящи топлинни мощности, осигурявани от всички горива, и

3. се събират среднопретеглените по видове горива НДЕ.

Г л а в а т р е т а

ЗАДЪЛЖЕНИЯ НА ОПЕРАТОРА

Чл. 21. (1) Операторите на СГИ осъществяват мониторинг на емисиите най-малко в съответствие с част 1 от приложение № 2 от наредбата.

(2) За СГИ, които използват няколко вида гориво, мониторингът на емисиите се осъществява при изгарянето на гориво или на горивен микс, което би довело до най-високото ниво на емисии при условията, определени в чл. 19 от Наредба № 6 от 1999 г. за реда и начина за измерване на емисиите на вредни вещества, изпускани в атмосферния въздух от обекти с неподвижни източници.

(3) Операторът съхранява и обработва всички резултати от мониторинга по начин, който дава възможност за извършване на проверка на спазването на НДЕ в съответствие с правилата, определени в приложение № 2, част 2 от наредбата.

(4) При използване на пречиствателно съоръжение с цел спазване на НДЕ операторът съхранява данните или информацията, доказваща ефективното и непрекъснато функциониране на това съоръжение.

(5) Операторът на дадена СГИ съхранява:

1. комплексното разрешително, издадено по реда на глава седма от ЗООС, или удостоверение за регистрация, издадено по чл. 9г от ЗЧАВ от директора на съответната РИОСВ, и ако е необходимо – актуализираната му версия, както и свързаната с това информация;

2. резултатите от мониторинга и информацията, посочена в ал. 3 и 4;

3. данни за експлоатационните часове, посочени в чл. 9 и 16, където е приложимо;

4. данни за вида и количеството на горивата, изгаряни в инсталацията, както и за всякакви неизправности или аварии на пречиствателни съоръжения;

5. данни за случаите на несъответствие и предприетите мерки, посочени в чл. 22.

(6) Данните и информацията, посочени в ал. 5, т. 2 – 5, се съхраняват от оператора за срок шест години.

(7) Операторът на дадена СГИ, включена в КР по реда на глава седма от ЗООС, предоставя на директора на съответната РИОСВ в рамките на годишния доклад по чл. 125, ал. 1, т. 6 от ЗООС следната информация:

1. номинална входяща топлинна мощност (MW) на СГИ;

2. вид на СГИ (дизелов двигател, газов двигател, газова турбина, двигател, работещ с два вида гориво, друг двигател или друга СГИ);

3. вид и дял на използваните горива съгласно следната категоризация на горивата:

а) твърда биомаса;

б) други твърди горива;

в) газьол;

г) течни горива, различни от газьол;

д) природен газ;

е) газообразни горива, различни от природен газ;

4. датата на започване на експлоатация на СГИ или когато датата на започване на експлоатация не е известна, доказателство за това, че експлоатацията е започнала преди 20 декември 2018 г.;

5. сектор на дейност на СГИ или съоръжението, в което се използва инсталацията (код по NACE);

6. очакван брой експлоатационни часове годишно на СГИ и средно работно натоварване;

7. декларация, подписана от оператора, че СГИ ще бъде експлоатирана не повече от броя часове, посочени в чл. 9 или 16 от наредбата, в случай че СГИ се възползва от дерогация/дерогации съгласно чл. 9 или 16 от наредбата;

8. наименование, единен идентификационен код (ЕИК) и седалище на оператора, а в случай на стационарна СГИ – и адрес, на който се намира инсталацията;

9. общи годишни емисии на SO₂, NO_x, прах и СО от съответната СГИ;

10. концентрация на СО в емисиите от съответната СГИ.

(8) При поискване операторът на дадена СГИ предоставя незабавно на компетентните органи по чл. 19 от ЗЧАВ данните и информацията, посочени в ал. 5, с оглед:

1. извършване на проверка на съответствието с изискванията на наредбата;

2. при отправено искане за достъп от представител на обществеността;

3. при въвеждане и актуализация на информацията по чл. 26, ал. 2 от наредбата;

4. докладване до Европейската комисия.

Чл. 22. (1) В случай на неспазване на НДЕ, определени в приложение № 1, операторът предприема необходимите мерки за възстано-

вяване на спазването им в най-кратък срок, без да се засягат мерките, изисквани съгласно ал. 2 и 3 и чл. 24.

(2) При неспазване на НДЕ – в допълнение към мерките по ал. 1:

1. операторът на съответната СГИ незабавно уведомява директора на съответната РИОСВ;

2. директорът на съответната РИОСВ изисква от оператора да предприеме всички необходими действия с цел възстановяване на съответствието във възможно най-кратък срок;

3. в случаите, когато при несъответствието се превишават нормите за концентрации на вредни вещества по Наредба № 12 на министъра на околната среда и водите и министъра на здравеопазването от 2010 г. за норми за серен диоксид, азотен диоксид, фини прахови частици, олово, бензен, въглероден оксид и озон в атмосферния въздух (обн., ДВ, бр. 38 от 2010 г.; изм. и доп., бр. 48 от 2017 г.) в засегнатото населено място, операторът е длъжен да спре работата на СГИ до възстановяване на съответствието; в тези случаи операторът на СГИ следва да уведоми писмено директора на съответната РИОСВ за спирането и съответно за възстановяването на работата на СГИ.

(3) Операторите са длъжни да оказват съдействие на длъжностните лица от съответната РИОСВ за извършване на проверка, за измерване или за вземане на проби/извадки от настоящи или потенциални източници на замърсяване и/или увреждане на околната среда, необходими за изпълнението на задълженията им за целите на тази наредба.

Чл. 23. Операторът на дадена СГИ трябва да осигури възможно най-кратки периоди за пускане и спиране на съответната СГИ.

Чл. 24. (1) Измерените валидни стойности на емисиите, които са обект на мониторинг в съответствие с приложение № 2, не трябва да превишават НДЕ, посочени в приложение № 1 от наредбата.

(2) При проектиране и изграждане на нови СГИ и при експлоатация на съществуващи СГИ възложителят, съответно операторът на инсталацията, осигурява необходимите условия и апаратура за извършване на собствени периодични или непрекъснати измервания на емисиите на серен диоксид, азотни оксиди, прах и въглероден оксид съгласно изискванията на част 1 от приложение № 2 от наредбата и Наредба № 6 от 1999 г. за реда и начина за измерване на емисиите на вредни вещества, изпускани в атмосферния въздух от обекти с неподвижни източници.

(3) Инсталирането и работата на автоматичните системи за измерване подлежат на контрол и на годишни контролни изпитвания съобразно част 1 от приложение № 2 от наредбата.

(4) Разположението и броят на точките за вземане на проби/извадки се определят от собственика или ползвателя на обекта и се утвърждават от директора на съответната РИОСВ, на чиято територия е разположен обектът, в съответствие с изискванията на Наредба № 6 от 1999 г. за реда и начина за измерване на емисиите на вредни вещества, изпускани в атмосферния въздух от обекти с неподвижни източници.

(5) Всички резултати от мониторинга се записват, обработват и представят във формата, по начина и в сроковете, определени в Наредба № 6 от 1999 г. за реда и начина за измерване на емисиите на вредни вещества, изпускани в атмосферния въздух от обекти с неподвижни източници.

Чл. 25. (1) Операторът уведомява незабавно директора на съответната РИОСВ за всяка планирана промяна в СГИ, която би довела до промяна в приложимите НДЕ.

(2) В случаите по ал. 1 директорът на съответната РИОСВ преценява необходимостта от актуализиране на регистрацията по чл. 9г от ЗЧАВ.

(3) Когато СГИ е разрешена чрез КР, уведомяването за планирана промяна в СГИ, която би довела до промяна в приложимите НДЕ и преценката на приложимата процедура за промяна на КР, се извършва по реда на глава седма, раздел втори от ЗООС.

Г л а в а ч е т в ъ р т а

ОБЩЕСТВЕН ДОСТЪП ДО ИНФОРМАЦИЯТА

Чл. 26. (1) За осигуряване на обществен достъп до информацията, свързана с прилагането на наредбата, Изпълнителната агенция по околна среда (ИАОС) създава и технически поддържа информационна система с база данни за СГИ, която е интегрирана с регистъра по чл. 9г, ал. 2 от ЗЧАВ, а директорът на съответната РИОСВ поддържа и актуализира информацията в информационната система.

(2) Информационната система по ал. 1 съдържа партиди на операторите с информация за:

1. регистрираните СГИ по чл. 9г, ал. 2 от ЗЧАВ и данни в съответствие с чл. 9г, ал. 3 от ЗЧАВ;

2. средни горивни инсталации, разрешени чрез КР (с посочен номер на КР), издадени по реда на глава седма от ЗООС, и данни, предоставени съгласно чл. 21, ал. 7 и чл. 25, ал. 1 от наредбата;

3. други документи и информация, ръководства, доклади и препратки към регистри, свързани с прилагане на изискванията на наредбата.

(3) Средните горивни инсталации по ал. 2, т. 1 и 2 се включват в информационната система от датата на регистрацията или от датата на издаването на КР.

(4) Достъпът до информацията, въведена в информационната система, се осигурява чрез страницата на ИАОС в интернет.

(5) Достъпът до наличните документи по ал. 2 се осъществява по реда на ЗООС и Закона за достъп до обществена информация.

ДОПЪЛНИТЕЛНИ РАЗПОРЕДБИ

§ 1. По смисъла на наредбата:

1. „Емисия“ е изпускането на вредни вещества (замърсители) в атмосферата от горивната инсталация.

2. „Норма за допустими емисии“ е допустимото количество от дадено вещество, съдържащо се в отпадъчните газове от горивна инсталация, които могат да бъдат изпускани в атмосферния въздух за определен период.

3. „Азотни оксиди“ (NO_x) са азотни оксиди по смисъла на § 1, т. 6 от допълнителните разпоредби на Наредбата за реда и начина за организиране на националните инвентаризации на емисиите на вредни вещества и парникови газове в атмосферата, приета с Постановление № 261 на Министерския съвет от 2014 г. (обн., ДВ, бр. 74 от 2014 г.; изм. и доп., бр. 55 и 84 от 2017 г.).

4. „Прах“ са частици с всякаква форма, структура или плътност, диспергирани в газовата фаза и определени при параметрите на газовия поток на мястото на вземането на пробата, които могат да бъдат събрани посредством филтриране при определени условия след вземане на представителни проби от подлежащия на анализ газ и които се задържат върху повърхността на филтърната материя от страната на входящия газов поток и остават върху филтъра след изсушаване при определени условия.

5. „Горивна инсталация“ е инсталация по смисъла на § 1, т. 28 от допълнителните разпоредби на Закона за чистотата на атмосферния въздух.

6. „Съществуваща горивна инсталация“ е горивна инсталация, въведена в експлоатация преди 20 декември 2018 г. или която има действащо разрешение за строеж или одобрен инвестиционен проект, който не е изгубил правното си действие или за който е започнало производство по одобряване на инвестиционен проект преди 19 декември 2017 г., при условие че инсталацията ще бъде въведена в експлоатация не по-късно от 20 декември 2018 г.

7. „Нова горивна инсталация“ е горивна инсталация, за която е започнало производство по одобряване на инвестиционен проект или за която възложителят е подал пред компетентния орган заявление за въвеждане на обекта в експлоатация след 20 декември

2018 г. За започнато производство по одобряване на инвестиционен проект се счита датата на внасянето на инвестиционния проект за одобряване от компетентния орган.

8. „Двигател“ е двигател по смисъла на § 1, т. 38 от допълнителните разпоредби на Закона за чистотата на атмосферния въздух.

9. „Газов двигател“ е газов двигател по смисъла на § 1, т. 39 от допълнителните разпоредби на Закона за чистотата на атмосферния въздух.

10. „Дизелов двигател“ е дизелов двигател по смисъла на § 1, т. 40 от допълнителните разпоредби на Закона за чистотата на атмосферния въздух.

11. „Двигател, работещ с два вида гориво“ е двигател, работещ с два вида гориво по смисъла на § 1, т. 41 от допълнителните разпоредби на Закона за чистотата на атмосферния въздух.

12. „Газова турбина“ е газова турбина по смисъла на § 1, т. 42 от допълнителните разпоредби на Закона за чистотата на атмосферния въздух.

13. „Малка изолирана система“ (МИС) е система с консумация под 3000 GWh през 1996 г., при която под 5 на сто от годишната консумация се получава чрез свързване с други системи.

14. „Изолирана микросистема“ (ИМС) е система с потребление под 500 GWh през 1996 г., при която няма връзка с други системи.

15. „Гориво“ е гориво по смисъла на § 1, т. 5 от допълнителните разпоредби на Наредбата за норми за допустими емисии на серен диоксид, азотни оксиди и прах, изпускани в атмосферата от големи горивни инсталации.

16. „Рафинерийно гориво“ е всеки твърд, течен или газообразен горивен продукт, получен от етапите на дестилация или конверсия при рафинирането на суров нефт, включително заводски газ, синтезен газ, масла и петрококс.

17. „Отпадък“ е отпадък по смисъла на § 1, т. 17 от допълнителните разпоредби на Закона за управление на отпадъците.

18. „Биомаса“ е биомаса по смисъла на § 1, т. 12 от допълнителните разпоредби на Наредбата за норми за допустими емисии на серен диоксид, азотни оксиди и прах, изпускани в атмосферата от големи горивни инсталации.

19. „Газбол“ е газбол по смисъла на § 1, т. 2 от допълнителните разпоредби на Наредбата за изискванията за качеството на течните горива, условията, реда и начина за техния контрол, приета с Постановление № 156 на Министерския съвет от 2003 г. (обн., ДВ, бр. 66 от 2003 г.; изм. и доп., бр. 69 и 78 от 2005 г., бр. 40 от 2006 г., бр. 76 от 2007 г., бр. 93 от 2009 г., бр. 36 от 2011 г., бр. 55 и 103 от 2012 г., бр. 88 от 2014 г. и бр. 4 от 2018 г.).

20. „Природен газ“ е природен газ по смисъла на § 1, т. 11 от допълнителните разпоредби на Наредбата за норми за допустими емисии на серен диоксид, азотни оксиди и прах, изпускани в атмосферата от големи горивни инсталации.

21. „Тежко гориво“ е тежко гориво по смисъла на 1, т. 7 от допълнителните разпоредби на Наредбата за изискванията за качеството на течните горива, условията, реда и начина за техния контрол.

22. „Експлоатационни часове“ е времето, изразено в часове, през което дадена горивна инсталация функционира и изпуска емисии в атмосферния въздух, с изключение на периодите на пускане и спиране.

23. „Оператор“ е физическо или юридическо лице, което експлоатира или контролира горивната инсталация, или, ако това е предвидено в националното право, всяко лице, на което са били делегирани икономически правомощия от определящо значение за техническото функциониране на инсталацията.

24. „Район за оценка и управление на качеството на атмосферния въздух“ е част от територията на страната, която отговаря на определението в § 1, т. 12 от допълнителните разпоредби на Наредба № 12 от 15 юли 2010 г. за норми за серен диоксид, азотен диоксид, фини прахови частици, олово, бензен, въглероден оксид и озон в атмосферния въздух.

§ 2. Наредбата въвежда изискванията на Директива (ЕС) 2015/2193 на Европейския парламент и на Съвета от 25 ноември 2015 г. за ограничаване на емисиите във въздуха на определени замърсители, изпускани от средни горивни инсталации (ОВ, L 313, 28.11.2015 г.).

ПРЕХОДНИ И ЗАКЛЮЧИТЕЛНИ РАЗПОРЕДБИ

§ 3. Наредбата се приема на основание чл. 9г, ал. 1 от Закона за чистотата на атмосферния въздух.

§ 4. Министърът на околната среда и водите представя на ЕК:

1. до 1 октомври 2026 г. – доклад с качествена и количествена информация относно изпълнението на наредбата, както и за всяко действие, предприето за извършване на проверка на съответствието на СГИ с разпоредбите на наредбата, и за всяко действие за изпълнение на целите, посочени в нея. Докладът включва приблизителна оценка на общите годишни емисии на SO₂, NO_x и прах от СГИ, групирани по вид инсталация, гориво и капацитет;

2. до 1 октомври 2031 г. – доклад с качествена и количествена информация относно изпълнението на наредбата, както и за всяко действие, предприето за извършване на провер-

ка на съответствието на СГИ с разпоредбите на наредбата и за всяко действие за изпълнение на целите, посочени в нея;

3. до 1 януари 2021 г. – приблизителна оценка на общите годишни емисии на CO, както и наличната информация относно концентрацията на емисии на CO от средните горивни инсталации, групирани по вид гориво и по капацитет.

§ 5. Информационната система по чл. 26, ал. 1 от наредбата се създава в срок до 20 ноември 2018 г.

§ 6. Контролът по прилагането на наредбата се извършва от органите по чл. 24, т. 1 от ЗЧАВ.

§ 7. Към реда и начина за извършване на измервания на емисиите на вредни вещества, изпускани в атмосферния въздух от средни горивни инсталации, с предимство пред разпоредбите на Наредба № 6 от 26.03.1999 г. за реда и начина за измерване на емисиите на вредни вещества, изпускани в атмосферния въздух от обекти с неподвижни източници се прилагат съответните специфични разпоредби на тази наредба.

§ 8. Наредбата влиза в сила от датата на обнародването ѝ в „Държавен вестник“, с изключение на:

1. Приложение № 1, част 1, таблици 2 и 3 относно нормите за допустими емисии за СГИ по чл. 7 от наредбата, които влизат в сила от 1 януари 2025 г.

2. Приложение № 1, част 1, таблици 1 и 3 относно нормите за допустими емисии за СГИ по чл. 8 от наредбата, които влизат в сила от 1 януари 2030 г.

3. Приложение № 1, част 1, таблици 1, 2 и 3 относно нормите за допустими емисии за СГИ по чл. 10 от наредбата, които влизат в сила от 1 януари 2030 г.

4. Приложение № 1, част 2 относно нормите за допустими емисии за СГИ по чл. 15 от наредбата, която влиза в сила от 20 декември 2018 г.

Приложение № 1
към чл. 5, 7, 8, чл. 9, ал. 1, чл. 10,
чл. 11, ал. 1, чл. 12, ал. 1, чл. 14, 15,
чл. 16, ал. 1, чл. 19, ал. 3, т. 1 и 2,
чл. 20, т. 1 и чл. 24, ал. 1

Норми за допустими емисии

Всички НДЕ, посочени в приложението, са определени при следните условия: температура 273,15 К, налягане 101,3 kPa, с корекция за съдържанието на водна пара в отпадъчните газове и при стандартно съдържание на O₂ в отпадъчните газове, равно на 6 на сто за СГИ, използващи твърди горива, 3 на сто за СГИ, различни от двигатели и газови турбини, използващи течни и газообразни горива, и 15 на сто за двигатели и газови турбини.

Част 1

Норми за допустими емисии за съществуващи СГИ

Таблица 1

Норми за допустими емисии (mg/Nm^3) за съществуващи СГИ с номинална входяща топлинна мощност, равна или по-голяма от 1 MW и по-малка или равна на 5 MW, различни от двигатели и газови турбини

Замърсител	Твърда биомаса	Други твърди горива	Газьол	Течни горива, различни от газьол	Природен газ	Газообразни горива, различни от природен газ
SO ₂	200 ⁽¹⁾ (²)	1 100	–	350	–	200 ⁽³⁾
NO _x	650	650	200	650	250	250
Прах	50	50	–	50	–	–

⁽¹⁾ Стойността не се отнася за инсталации, използващи единствено твърда дървесна биомаса.

⁽²⁾ 300 mg/Nm^3 за инсталации, използващи слама.

⁽³⁾ 400 mg/Nm^3 за нискокалорични газове от коксови пещи при производството на чугун и стомана.

Таблица 2

Норми за допустими емисии (mg/Nm^3) за съществуващи СГИ с номинална входяща топлинна мощност, по-голяма от 5 MW, различни от двигатели и газови турбини

Замърсител	Твърда биомаса	Други твърди горива	Газьол	Течни горива, различни от газьол	Природен газ	Газообразни горива, различни от природен газ
SO ₂	200 ⁽¹⁾ (²)	400 ⁽³⁾	–	350 ⁽⁴⁾	–	35 ⁽⁵⁾ (⁶)
NO _x	650	650	200	650	200	250
Прах	30 ⁽⁷⁾	30 ⁽⁷⁾	–	30	–	–

⁽¹⁾ Стойността не се отнася за инсталации, използващи изключително твърда дървесна биомаса.

⁽²⁾ 300 mg/Nm^3 за инсталации, използващи слама.

⁽³⁾ 1100 mg/Nm^3 за инсталации с номинална входяща топлинна мощност, по-голяма от 5 MW и по-малка или равна на 20 MW.

⁽⁴⁾ До 1 януари 2030 г. – 850 mg/Nm^3 за инсталации с номинална входяща топлинна мощност, по-голяма от 5 MW и по-малка или равна на 20 MW, използващи тежко течно гориво.

⁽⁵⁾ 400 mg/Nm^3 за нискокалорични газове от коксови пещи и 200 mg/Nm^3 за нискокалорични газове от доменни пещи при производството на чугун и стомана.

⁽⁶⁾ 170 mg/Nm^3 за биогаз.

⁽⁷⁾ 50 mg/Nm^3 за инсталации с номинална входяща топлинна мощност, по-голяма от 5 MW и по-малка или равна на 20 MW.

Таблица 3

Норми за допустими емисии (mg/Nm^3) за съществуващи двигатели и газови турбини

Замърсител	Тип средна горивна инсталация	Газьол	Течни горива, различни от газьол	Природен газ	Газообразни горива, различни от природен газ
SO ₂	Двигатели и газови турбини	–	120	–	15 ⁽¹⁾ (²)
NO _x	Двигатели	190 ⁽³⁾ (⁴)	190 ⁽³⁾ (⁵)	190 ⁽⁶⁾	190 ⁽⁶⁾
	Газови турбини ⁽⁷⁾	200	200	150	200
Прах	Двигатели и газови турбини	–	10 ⁽⁸⁾	–	–

⁽¹⁾ 60 mg/Nm^3 за биогаз.

⁽²⁾ 130 mg/Nm^3 за нискокалорични газове от коксови пещи и 65 mg/Nm^3 за нискокалорични газове от доменни пещи при производството на чугун и стомана.

⁽³⁾ 1850 mg/Nm^3 в следните случаи:

^{a)} за дизелови двигатели, изграждането на които е започнало преди 18 май 2006 г.;

^{b)} за двигатели, работещи с два вида гориво, в режим на работа с течно гориво.

⁽⁴⁾ 250 mg/Nm^3 за двигатели с номинална входяща топлинна мощност, равна или по-голяма от 1 MW и по-малка или равна на 5 MW.

⁽⁵⁾ 250 mg/Nm^3 за двигатели с номинална входяща топлинна мощност, равна или по-голяма от 1 MW и по-малка или равна на 5 MW; 225 mg/Nm^3 при двигатели с номинална входяща топлинна мощност, по-голяма от 5 MW и по-малка или равна на 20 MW.

⁽⁶⁾ 380 mg/Nm^3 за двигатели, работещи с два вида гориво, в режим на работа с газообразно гориво.

⁽⁷⁾ Нормите за допустими емисии са приложими само при натоварване над 70 на сто.

⁽⁸⁾ 20 mg/Nm^3 за инсталации с номинална входяща топлинна мощност, равна или по-голяма от 1 MW и по-малка или равна на 20 MW.

Част 2

Норми за допустими емисии за нови СГИ

Таблица 1

Норми за допустими емисии (mg/Nm^3) за нови СГИ, различни от двигатели и газови турбини

Замърсител	Твърда биомаса	Други твърди горива	Газьол	Течни горива, различни от газьол	Природен газ	Газообразни горива, различни от природен газ
SO ₂	200 ⁽¹⁾	400	–	350 ⁽²⁾	–	35 ⁽³⁾ ⁽⁴⁾
NO _x	300 ⁽⁵⁾	300 ⁽⁵⁾	200	300 ⁽⁶⁾	100	200
Прах	20 ⁽⁷⁾	20 ⁽⁷⁾	–	20 ⁽⁸⁾	–	–

⁽¹⁾ Стойността не се отнася за инсталации, използващи единствено твърда дървесна биомаса.

⁽²⁾ До 1 януари 2025 г. – 1700 mg/Nm^3 за инсталациите, които са част от МИС и ИМС.

⁽³⁾ 400 mg/Nm^3 за нискокалорични газове от коксови пещи и 200 mg/Nm^3 при нискокалорични газове от доменни пещи при производството на чугун и стомана.

⁽⁴⁾ 100 mg/Nm^3 за биогаз.

⁽⁵⁾ 500 mg/Nm^3 за инсталации с обща номинална входяща топлинна мощност, равна или по-голяма от 1 MW и по-малка или равна на 5 MW.

⁽⁶⁾ До 1 януари 2025 г. – 450 mg/Nm^3 при използване на тежко течно гориво, съдържащо от 0,2 до 0,3 % N, и 360 mg/Nm^3 при използване на тежко течно гориво, съдържащо под 0,2 % N, за инсталации, които са част от МИС или ИМС.

⁽⁷⁾ 50 mg/Nm^3 за инсталации с обща номинална входяща топлинна мощност, равна или по-голяма от 1 MW и по-малка или равна на 5 MW; 30 mg/Nm^3 за инсталации с обща номинална входяща топлинна мощност, по-голяма от 5 MW и по-малка или равна на 20 MW.

⁽⁸⁾ 50 mg/Nm^3 за инсталации с обща номинална входяща топлинна мощност, равна или по-голяма от 1 MW и по-малка или равна на 5 MW.

Таблица 2

Норми за допустими емисии (mg/Nm^3) за нови двигатели и газови турбини

Замърсител	Тип средна горивна инсталация	Газьол	Течни горива, различни от газьол	Природен газ	Газообразни горива, различни от природен газ
SO ₂	Двигатели и газови турбини	–	120 ⁽¹⁾	–	15 ⁽²⁾
NO _x	Двигатели ⁽³⁾	190 ⁽⁴⁾	190 ⁽⁴⁾ ⁽⁵⁾	95 ⁽⁶⁾	190
	Газови турбини ⁽⁷⁾	75	75 ⁽⁸⁾	50	75
Прах	Двигатели и газови турбини	–	10 ⁽⁹⁾ ⁽¹⁰⁾	–	–

⁽¹⁾ До 1 януари 2025 г. – 590 mg/Nm^3 за дизелови двигатели, които са част от МИС или ИМС.

⁽²⁾ 40 mg/Nm^3 за биогаз.

⁽³⁾ Двигатели с период на експлоатация между 500 и 1500 експлоатационни часа годишно могат да бъдат освободени от спазването на тези НДЕ, ако спрямо тях се прилагат първични мерки за ограничаване на емисиите на NO_x и ако отговарят на следните норми за допустими емисии:

До 1 януари 2025 г. при МИС и ИМС – 1850 mg/Nm^3 за двигатели, работещи с два вида гориво, в режим на работа с течно гориво, и 380 mg/Nm^3 за двигатели в режим на работа с газообразно гориво; 1300 mg/Nm^3 за дизелови двигатели с ≤ 1200 об./мин. с обща номинална входяща топлинна мощност, по-малка или равна на 20 MW, и 1850 mg/Nm^3 за дизелови двигатели с обща номинална входяща топлинна мощност, по-голяма от 20 MW; 750 mg/Nm^3 за дизелови двигатели с > 1200 об./мин.

⁽⁴⁾ 225 mg/Nm^3 за двигатели, работещи с два вида гориво, в режим на работа с течно гориво.

⁽⁵⁾ 225 mg/Nm^3 за дизелови двигатели с обща номинална входяща топлинна мощност, по-малка или равна на 20 MW, с ≤ 1200 об./мин.

⁽⁶⁾ 190 mg/Nm^3 за двигатели, работещи с два вида гориво, в режим на работа с газообразно гориво.

⁽⁷⁾ Тези НДЕ са приложими само при натоварване над 70 на сто.

⁽⁸⁾ До 1 януари 2025 г. – 550 mg/Nm^3 за инсталации, които са част от МИС или ИМС.

⁽⁹⁾ До 1 януари 2025 г. – 75 mg/Nm^3 за дизелови двигатели, които са част от МИС или ИМС.

⁽¹⁰⁾ 20 mg/Nm^3 за инсталации с обща номинална входяща топлинна мощност, равна или по-голяма от 1 MW и по-малка или равна на 5 MW.

Приложение № 2
към чл. 21, ал. 1 и 3
и чл. 24, ал. 1, 2 и 3

Мониторинг на емисиите и оценка на съответствието

Част 1

Контрол на емисиите от страна на оператора

1. Изисква се собствено периодично измерване:
а) поне веднъж на всеки три години – за СГИ с номинална входяща топлинна мощност, равна или по-голяма от 1 MW и по-малка или равна на 20 MW;

б) поне всяка година – за СГИ с номинална входяща топлинна мощност, по-голяма от 20 MW.

2. Като алтернатива на честотите, посочени в т. 1, за СГИ, които са в обхвата на чл. 9 и 16, може да се изисква извършването на собствени периодични измервания най-малко всеки път, когато се надхвърля следният брой експлоатационни часове:

а) три пъти максималният среден брой на експлоатационните часове за година, приложим съгласно чл. 9 и 16 – за СГИ с номинална входяща топлинна мощност, равна или по-голяма от 1 MW и по-малка или равна на 20 MW;

б) максималният среден брой на експлоатационните часове за година, приложим съгласно чл. 9 и 16 – за СГИ с номинална входяща топлинна мощност, по-голяма от 20 MW.

Честотата на собствените периодични измервания във всеки един случай не може да бъде по-малка от веднъж на всеки пет години.

3. Измервания се изискват само за:

а) замърсители, за които в настоящата наредба е определена НДЕ за съответната инсталация;

б) емисиите на СО за всички инсталации.

4. Първите измервания се извършват в срок четири месеца след даването на разрешително или регистрирането на инсталацията или непосредствено след датата на започване на експлоатацията в зависимост от това, кое от двете събития е с по-късна дата.

5. Като алтернатива на посоченото в т. 1, 2 и т. 3, буква „а“ за измерванията на SO₂ могат да се прилагат други процедури за определяне на емисиите на SO₂, проверени и одобрени от компетентния орган.

6. Като алтернатива на собствени периодични измервания, посочени в т. 1, министърът на околната среда и водите или оправомощено от него длъжностно лице може да изиска извършването на собствени непрекъснати измервания от оператора на СГИ.

Когато се правят собствени непрекъснати измервания, автоматичните системи за измерване подлежат на проверка посредством успоредни измервания по референтните методи поне веднъж годишно, а операторът уведомява директора на съответната РИОСВ за резултатите от тези проверки.

7. Вземането на проби, анализът на замърсяващите вещества и измерванията на параметрите на процеса, както и всички алтернативи, използвани съгласно т. 5 и 6, се основават на методи, позволяващи постигането на надеждни, представителни и сравними резултати. Методите, които

отговарят на хармонизираните стандарти на EN, се считат за отговарящи на това изискване. По време на измерванията инсталацията трябва да работи при нормални условия на експлоатация и при представително постоянно натоварване – не по-малко от 70 на сто от номиналната мощност. В този случай периодите на пускане и спиране не се вземат предвид.

Част 2

Оценка на съответствието

1. При собствени периодични измервания НДЕ, посочени в глава втора, се смятат за спазени, ако резултатите от всяка от сериите измервания или от другите процедури, определени и установени в съответствие с изискванията, предвидени в глава пета от Наредба № 6 от 26.03.1999 г. за реда и начина за измерване на емисиите на вредни вещества, изпускани в атмосферния въздух от обекти с неподвижни източници, не надвишават съответните НДЕ.

2. При собствени непрекъснати измервания спазването на НДЕ, посочени в глава втора, се оценява съгласно част 4, т. 1 от приложение № 1 от Наредбата за норми за допустими емисии на серен диоксид, азотни оксиди и прах, изпускани в атмосферата от големи горивни инсталации.

Валидираните средни стойности се определят съгласно част 3, т. 9 и 10 от приложение № 1 от Наредбата за норми за допустими емисии на серен диоксид, азотни оксиди и прах, изпускани в атмосферата от големи горивни инсталации.

3. За целите на изчисляването на средните стойности на емисиите стойностите, измерени в периодите, посочени в чл. 18, ал. 1 и 2, както и в периодите на пускане и спиране, не се вземат предвид.

7234

ПОСТАНОВЛЕНИЕ № 151

ОТ 25 ЮЛИ 2018 Г.

за приемане на Устройствен правилник на Селскостопанската академия

МИНИСТЕРСКИЯТ СЪВЕТ

ПОСТАНОВИ:

Член единствен. Приема Устройствен правилник на Селскостопанската академия.

Заклучителни разпоредби

§ 1. Отменя се Устройственият правилник на Селскостопанската академия, приет с Постановление № 226 на Министерския съвет от 2008 г. (обн., ДВ, бр. 83 от 2008 г.; изм. и доп., бр. 42 и 79 от 2009 г., бр. 84 и 101 от 2010 г., бр. 14 от 2012 г., бр. 62 и 91 от 2013 г., бр. 36 от 2014 г. и бр. 29 от 2015 г.).

§ 2. Постановлението влиза в сила от първо число на месеца, следващ месеца на обнародването му в „Държавен вестник“.

Министър-председател:

Бойко Борисов

Главен секретар на Министерския съвет:

Веселин Даков